

We hadden een vlucht in een gebied west van Noorwegen met de Neptune. De vliegtuig commandant was LTZ Vinckx.

Na dat wij deze opdracht tot onze tevredenheid hadden volbracht, was het de bedoeling te landen op het vliegveld van Bödo. Toen een kleine plaats in het noorden van Noorwegen dicht bij de Lofoten.

De accommodatie daar was een hotel, waar het niet slecht vertoeven was. Ik heb daar al eerder enkele anekdotes over geschreven, zie onder andere Met Martin in Bödo op mijn site.

Het weer was niet helemaal perfect. Het werd ook al zachtjes aan donker. Toen we contact kregen met het vliegveld bleek dat de Ground Controlled Approach (GCA) wegens een defect even niet beschikbaar was. Goede raad was duur.

Vinckx nam een beslissing. Hij sprak: "Jan Vroege achter de radar." Er waren er nog meer die dat zouden kunnen natuurlijk. De waarnemer was echter nog niet zo behendig met de AN/APS 20 en ik was eerste VOB'er.

"Zou jij op onze eigen radar een approach kunnen maken Jan?" vroeg hij. "Stand by", zei ik. Ik vergeleek, samen met de waarnemer, de kaart van de kust met mijn radar beeld. De fjord waar Bödo aan was gelegen was duidelijk te herkennen dus ik besloot het er op te wagen.

We begonnen op een vrij grote afstand onze nadering. Er lagen twee eilandjes niet ver voor de baan dus tot op het dek konden we niet gaan. Ik herinner het me niet, maar ik ga er van uit dat de cockpit ook informatie had van een navigatie middel van het veld zoals een VHF of MF baken, waarmee ze mijn opgegeven koers konden verifieëren. Deze kunnen echter obstakels niet waarnemen. Het liep echter lekker. Natuurlijk priemden ook vele ogen vanuit de diverse uitkijk posities.

Binnen de "limieten" kregen we de runway visueel en een normale landing volgde.

Kaart van de vliegvelden in Noorwegen, waaronder Bodo

Bödo op betere schaal.

Baan Bödo bij beter zicht dan toen